

въ начало, и тъй принесе жертва себе си споредъ отеческии си законъ на тамошнитѣ софисти. Сж-щото вѣщо слѣдъ доста години на онова при-ключение направи и единъ другъ Индиецъ ¹, когато въ Атина е ималъ сношение съ Августа Кесара, та дори до врѣмето на Плутарха хората показваха гробътъ на онзи Индиецъ.

§ 70. А Александръ щомъ се върна отъ огньтъ гдѣто изгоре Каланий, та събра мнозина отъ приятелитѣ и отъ началницитѣ си на вечера, и прѣдложи да се подвизавагъ въ пиението²) съ голѣми чаши, тъй щото, който ще испие, каза повече той ще се увѣнчае съ вѣнецъ. А най-много отъ всичкитѣ, който испи двадесетъ и шестъ оки яко вино бѣше Промакъ. За то зема вѣнецътъ, който струваше единъ талантъ (6,000) л. та отъ това онзи чловѣкъ слѣдъ три дена умрѣ. А отъ другитѣ, споредъ както казва Харисъ, умреха отъ пьянството, по причина че бѣлваха до четридесетъ и два. Въ Суса³) обаче, Александръ Великий бѣше оженилъ тогазъ прия-телитѣ си, а за себе си зема за жена дъщеря-та на царь Дария наречена Статира, и даде най хубавитѣ девици на най добритѣ мжжие, за то даде едно велико пирувание на Македонцитѣ,

2) Споредъ Страв. ІЕ, 719 се нарича Зарманъ-Хиганъ.

1). Неблагороденъ подвигъ на пияницитѣ, т. е. кой ще може да пие по-много яко вино съ по-голѣми чаши.

2). Столицата на Персийската областъ.